

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12387/2022
09.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, чији је пуномоћник Стојан Илић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1153/22 од 03.06.2022. године, у седници одржаној 09.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1153/22 од 03.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1153/22 од 03.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1543/19 од 23.03.2022. године, ставом првим изреке, одлучено је да се укидају у целости платни налози Основног суда у Врању: ПЛ.бр. 624/19 од 30.07.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну број 264/2019 од 08.05.2019. године са законском затезном каматом од 17.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара и ПЛ.бр. 617/19 од 30.07.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну број 246/2019 од 08.05.2019. године са законском затезном каматом од 17.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара, те је тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, одлучено је да се одржава на снази платни налог Основног суда у Врању ПЛ.бр. 601/19 од 30.07.2019. године, за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну број 586/2019 од 08.05.2019. године са законском затезном каматом од 17.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара, те је обавезан тужени да тужиоцу плати предње износе. Ставом трећим изреке, одбијен је приговор литиспенденције истакнут од стране туженог, а ставом четвртим изреке, решено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1153/22 од 03.06.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе странака, а првостепена пресуда потврђена у ставу првом и четвртм изреке и одбијени захтеви странака за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о истој одлучује као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из чл. 404. ЗПП у овом случају нису испуњени. Не постоји потреба за уједначавањем судске праксе у погледу новчане накнаде која потиче из уговорног односа странака, у конкретном случају, из уговора о налогу чији је предмет пружање адвокатских услуга туженом. Наиме, питање новчане накнаде за обављене адвокатске услуге у име и за рачун налогодавца, овде туженог од стране тужиоца, решава се у сваком конкретном случају, зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације, па не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или разматрања питања од општег интереса.

Код изложеног, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба са предлогом за издавање платног налога поднета је 29.07.2019. године, а вредност предмета спора је 12.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**